

(Ljungeldsmoln.doc)

Evighetsljus på mörka moln. (1900)

Ljungeldsmoln 112 – 117

Rubriken

En mer saklig rubrik hade varit kornåkerns brännande för det är kring den underförstådda rubriken EG spinner sin framställning. 2 Sam 14:30–33 (Absalom, Joab och David).

Förmodad bakgrund och innehållet

Jag kan tänka mig att EG när han läste berättelsen om "kornåkerns brännande" fick ett uppslag till en predikan som i förlängningen gick ut på att kornåkerns brännande i betydelsen personliga förluster, är en förutsättning för livet i Gud. Det är i vilket fall så som detta avsnitt skall läsas. Kornåkerns brännande läggs ut i olika varianter. Brännandet står för olyckor av alla de slag, gärna dramatiska sådana med Jobs öde som förebild. Men Kornåkerns brännande även för sådant som förlorat personligt anseende och inflytande eller ifrågasatt godhet som gnager på stolthet över egna kärleksgärningar. Poängen är att dessa olyckor berövar den troende förlitan på egen framgång m m och ger henne möjlighet att helt vila i förtröstan på Gud.

Avsnittets höjdpunkter

Avsnittets höjdpunkt: Citatet från Job när han förlorat allt. "Naken kom jag ifrån min moders liv, naken skall jag vända dit igen. Herren gav och Herren tog. Välsignat vare Herrens namn. Sen EG:s kommentar: *och var och en, som kan utropa vid förlusten av allt: Välsignat vare Herrens namn! står vid övergången till en värld utan missräkningar... s 113*

Sen avsnittets etiska höjdpunkt: *Den enda förlust en människa kan göra är – i allmänhet – förlusten av det hon älskar. S 115*

Olidligt lidande

" Men elden fräter allt djupare in. Kärleken angripes. Att älska och vara älskad är en av livets högsta förmåner. Varken rikedom eller anseende kan förläna det mest ringa liv på jorden en så klar och hög sol som varma, tillgivna hjärtan" s 114

En antydning om att allt inte behöver vara lidande

Att inte allt mänskligt liv alltid behöver vara genomträngt av lidande avslöjas i följande formulering: *Såväl eld och storm som de milda makter, vilka befodra dalens grönska, äro hans tjänare. När de uppvakta oss med sin tjänst, tacka vi Gud för dem. s 117*

Bibelanvändningen allmänt

EG hänvisar till bibeln på i huvudsak tre sätt.

Han hänvisar till

1 episoder i Gamla testamentets historiska skrifter som ger uppslag till tillämpning, en tillämpning som sedan framförs med anspråk på fortsatt giltighet. (exempelvis kornåkerns brännande)

2 personer som blir till förebilder (Job)

3 Bibelutsagor som redan i bibeltexten är principiella, har tyngd och pekar framåt (exempel; 2 Kor 4:17 f, Rom 8:18)

Bibelanvändningen specifikt

1 hänvisning 1 Mos

2 2 Mos

2 1 Sam

3 2 Sam

10 Job

4 Psaltaren

1 Pred

1 Jes

1 Daniel

1 Habackuk

1 Matt

1 Luk

2 Rom

2 2 Kor

1 Hebr

1 Upp

Tyngre bibelbevis från NT, GT mest illustrerande. Job det stora exemplet på EG:s tes om förlust av allt som förutsättning för Guds gåva. Mest hänvisningar från denna bok.

Exempel på bibel användning från den inledande delen av detta avsnitt

(för varje delavsnitt nedan gäller: Först avskrift av det, de bibelord EG använder i sin framställning, alternativt associerar till, därefter EG:s text och slutligen bibelorden upprepade samt mina kommentarer)

Job 37:11 s 112 Och han lastar skyn med fuktighet och jagar sina ljungeldsmoln.

Ljungeldsmoln. 112 "Han jagar sina ljungeldsmoln." Job. 37:11. Perifer bibelhänvisning i rubriken som skall tolkas metaforiskt. Gud brukar ljungelden. Men på vad sätt jagar han den?

2 Sam 14:31 s 112 Och Joab stod upp och gick till Absalom i huset och sade till honom: Hvi hafva dina tjänare tändt eld på mitt åkerstycke. När Absalom ej kunde förmå Joab att komma till sig, befalldes han sina tjänare att tända eld på hans kornåker. Denna listiga åtgärd hade åsyftad verkan. Upprörd genom förlusten av det vackra kornet, skyndade Joab till Absalom och sade: »Varför hava dina tjänare tändt eld på mitt åkerstycke?» 2 Sam. 14:31.

Saklig tolkning av Absaloms listiga åtgärd.

2 Sam 14:33 s 112 33Då gick Joab till konungen och sade honom detta. Denne kallade då till sig Absalom, och han kom till konungen; och han föll ned för honom på sitt ansikte och bugade sig till jorden inför konungen. Och konungen kysste Absalom. **Matt 6:19 s 112** 19Samlen eder icke skatter på jorden, där mott och mal förstöra, och där tjuvar bryta sig in och stjäla, 20utan samlen eder skatter i himmelen, där mott och mal icke förstöra, och där inga tjuvar bryta sig in och stjäla. 21Ty där din skatt är, där kommer ock ditt hjärta att vara. **1 Sam 10 s 112** Saul smörjes till konung och föreställes för folket. Åsnor kommer till rätta **Luk 14:18 s 112** 18Men de begynte alla strax ursäktas sig. Den förste sade till honom: 'Jag har köpt ett jordagods, och jag måste gå ut och bese det. Jag beder dig, tag emot min ursäkt.'

Sedan Absalom hade förklarat sig, frambar generalen hans ärende till konungen. Förlusten förde Joab in i hovsalarna. Människan, som är skapad för evigheten, samlar skatter på jorden och förspiller det himmelska arvet, likt den där mannen, som ej såg den över honom var dag svävande guldkronan, därför att hans tid var upptagen med att samla sopor! Vore det ej en lycka, om somliga människor misslyckades och finge återvända från den oroliga jakten efter åsnorna till den plats, där oljan flödar och själen intager sin ställning såsom furste och världens arvinge? 1 Sam. 10. Om den som föregav, att han skulle betrakta sin egendom, hade förlorat sin förmögenhet, torde han sedan ha varit tacksam för en festmåltid. Det skulle vara en stor vinning för många, att deras kornåker brändes. Slut
112

2 Sam 14:33 s 112 33Då gick Joab till konungen och sade honom detta. Denne kallade då till sig Absalom, och han kom till konungen; och han föll ned för honom på sitt ansikte och bugade sig till jorden inför konungen. Och konungen kysste Absalom.

Absaloms illdåd när han lät tända eld på kornåkern fick avsedd verkan och bäddar för EG:s tillämpning. EG ger händelsen metaforisk betydelse; förlust av det egna är förutsättningen för ett saligt möte med Gud. Denna slutsats föregås av ett argumentstärkande bibelord från Bergspredikan.

Matt 6:19 s 112 19Samlen eder icke skatter på jorden, där mott och mal förstöra, och där tjuvar bryta sig in och stjäla, 20utan samlen eder skatter i himmelen, där mott och mal icke förstöra, och där inga tjuvar bryta sig in och stjäla. 21Ty där din skatt är, där kommer ock ditt hjärta att vara.

Detta bibelord har direkt relevans för EG:s argumentation. Därefter följer ytterligare en argumentförstärkning, nu med association till berättelsen om Sauls utväljande till konung.

1 Sam 10 s 112 Saul smörjes till konung och föreställes för folket. Åsnor kommer till rätta

Vi kristna liknas vid Saul, när ha irrande letar efter de försvunna åsnorna. Letande får exemplifiera hans misslyckande. Oljan som flödar anknyter till Sauls första tid som andefylld konung. Detta i sin syftar ytterst på oss kristna, vars kallelse är att bli andefyllda furstar och världens arvingar.

Luk 14:18 s 112 18Men de begynte alla strax ursäktat sig. Den förste sade till honom: 'Jag har köpt ett jordagods, och jag måste gå ut och bese det. Jag beder dig, tag emot min ursäkt.'

Slutligen en association till liknelsen om Jesu inbjudan till en fest där välbärgade människor ursäktar sitt avböjande med att de var upptagna av att sköta sina egendomar. Om inte dessa människor varit upptagna av det egna ägandet, hade de tacksamt tagit emot inbjudan till bröllopsmåltiden, blir EG:s slutsats.

Summa summarum: EG klär sin tes att förlust av det jordiska är en förutsättning för andligt liv med ett antal bibliska belägg. Två perifera, närmast godtyckliga och anknutna till händelser i den bibliska historien, två direkt tillämpbara, varav ett av dessa är ett kärnord från Bergspredikan, det andra en liknelse. Allt är sinnrikt infogat i framställningen. Läsarens förståelse berikas av kännedom om bibelns innehåll.

Dessutom förutsätter EG att bibeln är direkt tillämpbar på samtidens kristna.

Bibelhänvisningar i avsnittet Ljungeldsmoln

Gamla testamentet

1 Mos 39:21 s 116 Men Herren var med Josef och tillvann honom ynnest och lät honom finna nåd för hans ögon, som var föreståndare för fångelse.

2 Mos 3:5 s 117och han sade: Kom icke nära härintill! Drag dina skor af dina fötter! Ty rummet där du står, är en helig mark.

2 Mos 33:20 s 116 Men, sade han, mitt ansikte kan du icke se, ty *ingen människa kan se mig och lefva.* 2 Mos 33:20

1 Sam 10 s 112 Saul smörjes till konung och föreställes för folket. Åsnor kommer till rätta

1 Sam 22:9 f s 114 Och Doeg, Edomeern, som stod ibalnd Sauls tjänare, svarade och sade: Jag såg när Isais son kom till Nob, till Ahimelek, Ahitubs son. Och denne frågade Herren om homnom och gaf honom reskost och Goliats, Felisteerns, svärd.

2 Sam 14:31 s 112 Och Joab stod upp och gick till Absalom i huset och sade till honom: Hvi hafva dina tjänare tändt eld på mitt åkerstycke.

2 Sam 14:32 f s 115 f Och Absalom sade till Joab: Si, jag sände efter dig och lät säga dig: Kom till mig, att jag må sända dig till konungen för att säga: Hvi kom jag ifrån Gesur? Det vore mig bättre, att jag ännu vore där. Och nu vill jag se konungens ansikte. Och är någon skuld hos mig, så må han döda mig. Och Joab gick till konungen och berättade honom detta...

2 Sam 14:33 s 112 33Då gick Joab till konungen och sade honom detta. Denne kallade då till sig Absalom, och han kom till konungen; och han föll ned för honom på sitt ansikte och bugade sig till jorden inför konungen. Och konungen kysste Absalom.

Job 1:3 s 113 Och han ägde sju tusen får och tre tusen kameler och fem hundra par oxar och fem hundra åsninnor och ganska mycket tjänstfolk; och denne mannen var mäktigare än någon annan bland österlandets söner.

Job 1:21 s 113 Och han sade: *Naken kom jag ifrån min moders lif, och naken skall jag vända dit tillbaka. Herren gaf och Herren tog. Välsignadt vare Herrens namn!*

Job 1:21 s 117Och sade: Naken kom jag ifrån min moders lif, och naken skall jag vända dit tillbaka. Herren gaf och Herren tog. Välsignadt vare Herrens namn!

Job 29:5 s 113 Då ännu den Allsmäktige var med mig och mina barn voro rundt omkring mig.

Job 29:6 s 113 Då jag badade mina steg i mjölk, och klippan utgöt oljeströmmar invid mig.

Job 29:9 f s 113 Furstar höllo orden inne och lade handen på sin mun, herrars röst blef stum, och deras tunga lådde fast vid deras gom.

Job 29, 30:1 s 114 Fortsättning av Jobs tal Job 29 och Job 30 Men nu bele mig de som till åren äro yngre än jag, och hvilkas fäder jag icke har aktat värdige att *sätta ibland hundarne för min fårahjord.*

Job 29:19 s 113 Min rot ligger öppen för vatten, och om natten faller dagg på mina löf.

Job 29:21, 23 s 113 Man hörde mig och bidade och teg stilla vid mitt råd...Och de bidade efter mig såsom efter regn och öppnade sin mun såsom efter särlaregn.

Job 37:11 s 112 Och han lastar skyn med fuktighet och jagar sina ljungeldsmoln.

Ps 20:8 s 117 Några *prisa vagnar och andra prisa hästar*, men vi prisa Herrens, vår Guds, namn.

Ps 23 s 116 Gröna ängar, 2 dödsskuggans dal, 4

Ps 52:2 s 114 Då Edomeen Doeg kom och berättade för Saul och sade till honom: David har gått in i Ahimeleks hus. ...

Ps 73:25 s 117 Hvem har jag i himmelen förutom dig? Och *när jag har dig, så har jag icke behag till något på jorden.*

Pred 1:2, s 114 Fåfångligheters fåfånglighet! Så sade Predikaren. Fåfångligheters fåfånglighet! Allt är fåfånglighet.

Jes 35:6 s 117Då skall den lame *hoppa såsom en hjort*, och den stummes tunga skall jubla. Ty vatten skola bryta fram i öknen och strömmar på hedmarken.

Dan 6:22 s 116 Min Gud har sändt sin ängel, och denne har tillslutit lejonens mun, att de icke hafva skadat mig; ty inför honom är jag ren befunnen, och äfven emot dig, o konung, har jag ej gjort något illa”.

Hab 3:16–19 s 117 Jag hörde det, och mitt inre bäfvade; vid det talet skälfde mina läppar, *röta inträngde i mina ben*, och jag bäfvade där jag stod; att jag måste stilla afvakta nödens dag, då härjare draga upp emot mitt folk då fikonsträdet ej skall blomma mer, och vinstockarne ej skola gifva någon afkastning, då olivens frukt skall svika, och fälten skola gifva ingen föda, *fåren tryta i fållan och inga oxar finnas i stallen*. Men jag vill *jubla i Herren*, vill fröjda mig i min frälsnings Gud. Herren, Herren, är min starkhet. Han gör mina fötter såsom hjortars, och han låter mig träda på mina höjder.

Nya testamentet

Matt 6:19 s 112 19Samlen eder icke skatter på jorden, där mott och mal förstöra, och där tjuvar bryta sig in och stjäla, 20utan samlen eder skatter i himmelen, där mott och mal icke förstöra, och där inga tjuvar bryta sig in och stjäla. 21Ty där din skatt är, där kommer ock ditt hjärta att vara.

Luk 14:18 s 112 18Men de begynte alla strax ursäkta sig. Den förste sade till honom: 'Jag har köpt ett jordagods, och jag måste gå ut och bese det. Jag beder dig, tag emot min ursäkt.'

Rom 8:18 s 115 Ty jag håller före, att *denna tidens lidanden äro att akta för intet mot den härlighet, som på oss kommer att uppenbaras*.

Rom 11:36 s 117Ty af honom och genom honom och till honom äro alla ting. Honom vare ära i evighet! Amen.

2 Kor 4:17 s 115 Ty vår bedröfvelse, som är kort och lätt, bereder åt oss på öfversvinneligt sätt i öfversvinneligt mått en evig *fullvikt af härlighet*.

2 Kor 4:18 s 115 Åt oss, som icke se efter de ting, som synas, utan efter dem som icke synas; ty de ting, som synas, äro timliga, men de som icke synas äro eviga.

Hebr 11:9 s 115 Genom tron vistades han såsom främling i löftets land, såsom ett främmande land, och bodde i tält med Isak och Jakob, medarfvingarne till samma löfte. Hebr 11:9

Upp 4:1 s 116 Härefter såg jag, och se, en dörr var upplåten i himmelen, och se, den första rösten, hvilken jag hörde såsom en basun tala med mig, sade: Stig hit upp, och jag skall visa dig hvad som skall ske härefter.